

GRODZIĆ SIĘ (2) *vb impf*

Zawsze się.

o *prawdopodobnie jasne (tak w grodzić)*.

inf grodzić się (1). \diamond *praes 3 sg* grodzi się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przyozdabiać się, otaczać się czymś [czym] (2) : y każdy kthemu przytánye yáko rozumyem/ iź wyełka yeft rzecz potomstwo myeć/ á nim lie grodzić GliczKsiąż C5v; Zárz tedy z vbyory á požadliwoścya wśytko lie złe wśczęło/co wśytko ci myedzy ludzye wnyeffli/ ktorzy ná roskořz á wyfokie wzyęcya ápetyt myeli/ żeby im dořtawáło tego/ czyni lie roskořz bárzo rádá grodzi. GliczKsiąż E8v.

Formacje współrdzenne: ogrozić się, przegrozić się, zagrozić się; wgradzać się, zagradać się.

MM